

Ordføreren (Stæuning): Den højtærede Statsminister afviste den foreslaaede Dagsorden med den Flothed, som Statsministeren naturligvis kan tillade sig, idet han sagde, at det var Sommerløjer. Ja, den højtærede Statsminister kan for mig kalde det, hvad han vil, og vi tillader os at kalde det, han var med til i Aftes, hvad vi vil. Det var maaske ikke Sommerløjer, men Natløjer, upassende Natløjer; jeg ved ikke, om det ene er værre end det andet. Men, som sagt, den højtærede Statsminister kan for mig tale saa meget, han vil, om Sommerløjer; jeg vil anbefale ham at komme lidt omkring i Landet nu i Sommertiden og tale om disse Sommerløjer; jeg er sikker paa, at han vil faa en levende Fornemmelse af, at bare Løjer er det ikke, at den Politik, han har drevet i denne Vinter, har fremkaldt alt andet end en Fornemmelse af Løjer i den store, brede Befolkning.

Den højtærede Minister var saa venlig at vifte med nogle nye Løfter, da han havde Ordet. Gud bevares, nu var han igen vennsæl overfor de Konservative. Nu kan de vist godt faa et Par Undersøgelseskommissioner til. Der er vist ikke noget i Vejen. Nu synes Faren jo at være drevet over; de Konservative har atter bøjet sig stiltfærdigt under Aaget, de er klare til at trække videre med det Kors, som de har paataget sig at trække med i December i Fjor, og de kan vist godt som Belønning faa Lov at undersøge et Par Industrier endnu og senere faa Lamperøg, naar Undersøgelsen er endt. Der var jo i hvert Fald ikke i Dag, lige saa lidt som tidligere, andet end nogle nye Løfter, om hvilke man saa i en kommende Betænkning kan udtale sin dybe Skuffelse over, at de er blevet svigtet.

Den højtærede Minister talte her, som om det, der skulde ske i Erhvervskrisen, maatte komme udefra, maatte ske paa Initiativ af andre. Det var da en ejendommelig Regeringsopfattelse. Tror den ærede Statsminister virkelig, at han sejrede i December, for at han saa skulde sidde uden at tage Initiativ til noget som helst overfor de Ting, som han selv betegner som alvorlige Hovedopgaver i kommende Tider? Det var en ejendommelig Opfattelse. Det forekommer mig, at der var god Grund for Folketinget til at bede dette Ministerium, hvis vi endelig skal trækkes videre med det, at tage Initiativet til noget, at vise, hvad det duer til, vise, at det virkelig var sandt, hvad der stod i Aviserne, at nu har vi et handledygtigt Ministerium, Mænd med Villie, og som havde Midlerne i Behold, Midler, med

hvilke de skulde hjælpe Samfundet gennem Krisen.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde fuldstændig rigtigt, at det er jo ikke Ordene, det drejer sig om, det er Realiteterne, der betyder noget. Ja, vist er det Realiteterne, der betyder noget. Og netop derfor er det i høj Grad forkasteligt, at det konservative Parti ikke stemmer for den Dagsorden, som nu er forelagt, thi Realiteten af dette er, at ved at stemme imod den sikrer man Bevarelsen af det Ministerium, der er en Hindring for den Erhvervspolitik, som det konservative Parti siger, det ønsker.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at det konservative Forslag vilde have sikret en Erhvervspolitik. Hvad er det for Tale? Hvorledes skulde det være muligt? Selv om vi virkelig havde begaaet den Besynderlighed at svigte vort eget Forslag og stemme for de Konservatives, havde vi saa sikret en Erhvervspolitik derigennem? Vi to Partier havde jo ingen Regering, og de Konservative vover jo ikke at styre denne Regering. Denne Regerings Medvirken var vel nødvendig til en Erhvervspolitik, hvis denne Regering skal bevares; og har de Konservative endnu ikke lært, at denne Regering ikke vil føre en saadan Politik? Hvad er det for en Tale, Tale, som intet har med Virkeligheden at gøre? Jeg forbavses over, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, som ellers ved flere Lejligheder i den sidste Tid har vist sund Realitetsans, kan sige noget saadant, som han gør i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde om Regeringen, at den sidder nu i Kraft af en taktisk Manøvre. Det er en Talemaade, intet andet. Hvis den Dagsorden, jeg har foreslaaet, forkastes, sidder Regeringen i Kraft af de Konservatives Stemmer. Hvis de Konservative i Dag forkaster den Dagsorden, der fjerner Hindringen for en Erhvervspolitik, sikrer de dermed, at en Erhvervspolitik ikke gennemføres, at Hindringen bevares, at den nuværende Regering bevares. Og det Ansvar skal det konservative Parti ingen Sinde slippe fra.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel tilføjede, at dette Partiets Standpunkt kunde ikke være nogen Overraskelse. Nej, jeg indrømmer, vi kender jo Partiet gennem adskillige Aar, og vi, der kender Partiet tilstrækkeligt, er jo egentlig ikke overraskede. Vi ventede netop, at det vilde gaa saadan.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger af en besynderlig Art om, at Socialdemokratiet vidste jo, hvor og hvor-